

[Bindslev.]

Læger der overhovedet kan opnaa Sygekassepraksis, og der vil jo kunne opstaa det Forhold, at en Læge maaske simpelt hen ved at melde sig ud af Lægeforeningen kunde faa Adgang til at opnaa en Sygekassepraksis. Det vilde jeg finde meget uheldigt, men jeg forstaar Ministerens Holdning i dette Spørgsmaal og vil gerne bede den højtærede Minister udtale sig herom: at Ministeren i et saadant Tilfælde nødvendigvis maatte svare, at hvor der bestaar Aftaler af denne Art, maa ogsaa disse Synspunkter gøres gældende og være medbestemmende, naar der skal træffes en Ordning.

I § 25 hed det, at en Kvakksalver kunde drages til Ansvar, hvis han udsatte en Patient for Fare. Der blev fra anden Side ønsket, at det skulde være, naar han havde paadraget Patienten Skade, og man er nu gaaet den Mellemvej efter et Forslag fra mig, at man indfører Ordet „uomtvisteligt“. Derved hindrer man, at Kvakksalvere kommer til at lide under Vilkaarlighed, idet det ikke altid lader sig bestemme, hvad der kan være Fare, og hvad der ikke er Fare. Ordet „uomtvisteligt“ siger, at det skal være hævet over enhver Tvivl, at der i det paagældende Tilfælde er Fare, og i saa Fald forekommer det mig rimeligt, at Lægpraktikanten kan drages til Ansvar.

Endelig vil jeg gerne omtale den Henvendelse fra „Kiropraktisk Patientforening“, der er optaget som Bilag i Betænkningen. Det er allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, at nogle enkelte Medlemmer har protesteret mod Optagelsen af dette Bilag. Det gør vi ikke, fordi vi ikke ønsker, at den paagældende Patientforening skulde have Ret og Lejlighed til at udtale sig saavel overfor Folketingsudvalget som overfor det høje Ting, men fordi vi mener, at de ved Offentliggørelsen af et Brev fra en navngiven Læge er kommet udenfor Grænserne for, hvad der gør det rimeligt at offentliggøre et Bilag af denne Art.

Der ligger heri ikke nogen Standpunkttagen, hverken for det ene eller for det andet. Dog vil jeg for mit Vedkommende tilføje, at naar en Patientforening mener at kunne udtale sig om et Helbredelsesspørgsmaal og forebringer dette for et andet lægt Forum, som et Folketingsudvalg og et Folketing nødvendigvis maa være, saa placeres Sagen dermed paa et galt Plan. Man har efter mit Skøn ikke Ret til ligesom at give en saadan Lægmandsbedømmelse af en Patients Helbredelse et autoritativt Stempel ved at bringe den frem, som sket

er, gennem Udvalgsbetænkningen, uden at man tillige har indhentet et sagligt, videnskabeligt Skøn om, hvad der her foreligger.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at naar man fra visse ærede Medlemmers Side har fremhævet de mange Helbredelser gennem Kvakksalvere, som kan paavises, skal jeg som Lægmand ikke benægte Muligheden af, at saadanne kan finde Sted. Men jeg vil have Lov at hævde, at Lægmand er nu en Gang Lægmand, og de kan vel iagttage Fænomenerne, dem kan de se; men danne sig noget virkeligt Begreb om den Aarsagssammenhæng, som ligger bag, er og maa Lægmand være afskaaret fra.

Derfor maa jeg beklage, ikke alene, at dette Bilag er optaget, men ogsaa, at saa udprægede Lægmandssynspunkter har kunnet komme saa stærkt til Orde, baade i Udvalget og i Udvalgsbetænkningen, og jeg vil meget alvorligt og indstændigt fraaade, at man følger disse af Lægmandsbetragtninger saa stærkt prægede Synspunkter, idet det efter mit Skøn vil kunne faa de alvorligste Følger for vor Lægestand og derigennem for Befolkningen som Helhed.

Elna Munch: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Ændringsforslag, da den ærede Ordfører for Flertallet, som jeg tilhører, jo har gjort Rede for dem. Men jeg vil blot, da det ærede Medlem af mit Parti Hr. Mads Larsen er med som Forslagsstiller sammen med et Mindretal, sige, at jeg ikke deler de Synspunkter, det ærede Medlem har fremført, og at jeg anbefaler, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for de mange Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget eller dets Flertal i Forbindelse med mig. Jeg skal kun knytte enkelte Bemærkninger til de stillede Mindretalsforslag.

Under Nr. 17 er der af Venstre vedrørende § 8 stillet et Ændringsforslag, der siger, at naar en Læge har tilføjet en Patient Skade, er han forpligtet til uopholdeligt at give Patienten, eventuelt Patientens paa-rørende eller Embedslægen, Underretning derom. Jeg vil gerne om dette Ændringsforslag sige, at det paalægger jo ikke Lægen et Ansvar, som han ikke i Forvejen har i Henhold til den almindelige Ansvarslovgivning. Jeg vil tilføje, at det selvfølgelig ogsaa nu er forbundet med megen Risiko for en Læge bevidst at skjule, at han har tilføjet en Patient Skade, hvor Kendskab dertil